

FÜSUN ONUR

“Prelüd”
“Prelude”

"PRELÜD" Müziğin, aynı zamanda tüm duyularla da algılanabilirliği vardır. Sert-yumuşak, parlak-mat, mavi-kırmızı, sıcak-soğuk. Özdeksel olarak da, yapısal formunun gereği, kapladığı alan, ağırlığı, yoğunluğu vardır. Bu özelilikler, Hans Drager ve Jacques Handshin tarafından, müziğe yükletilmiş fantastik görüşlerdir.

Ben de, müzik dinlediğim zaman, sanki ona dokunurum. Yumuşaklığını ya da sertliğini duyarım, rengini görürüm. Nefes alırcasına, onun, iniş çıkışını duyumsarım. Müziğin yayıldığı uzamı algılayabilirim. Onun zıpladığını ya da küçük küçük adımlarla gittiğini görebilirim. Ve onun yaşamsal enerjiyi harekete geçiren gücünü kıskanıyorum, diğer sanatlardan üstün olduğunu düşünüyorum. Onun için sessiz müzik yapmak istiyorum.

Müziğin ham maddesi notalar. Bu notalar, kendi başlarına bir şey ifade etmezken, ritimle düzenlendiği zaman anlam kazanır. Sessel ilerleme. Benim ham malzemem, görsel sanatların da ham malzemesi olan, kare, dikdörtgen, nokta, çizgi, renk, küçük form, büyük form, form olarak ritmik ilerleme. Hazzırda olan günlük malzemelere, onların daha önce sahip olmadığı anlamı yükleyerek, artistik bir düzen kurmak istedim. Bu iş için seçtiğim, uygun bulduğum elemanlarla yapılmış bir düzenleme.

"Prelüd"e sessiz müzik düzeni olarak yaklaşırsak; açılış motifi duraksama ile başlıyor, (legolar) parçanın en küçük birimi. Tümce kuramamış durumda. Sonra kesin bir form giriyor (zıgon). Küçükler de onu izliyor, taklit ediyor. Büyük form iç içe geçerek büyüyor küçükler de birbirine geçerek onu izliyor ve açılıyor. Sonra tek form (tak) ve çekiçler lafa karışıyor. Küçük küçük vuruşlarla birbirini kovalıyor. Büyük formlar (dörtlü) birbirinin içine geçerek çoğalıyor ve büğulanıyor. Renk değiştirerek sağdan sola, yukarıdan aşağıya, aşağıdan yukarıya, bindirilerek tekrarlanıyor. Geveze çekiçler de ona eşlik ediyor ve yine küçük formlar. Üç tek çekiç ve son.

Bitmiş iş, bu deneyimin hedefi olduğu için, o yapım sürecini iş bittikten sonra tekrar yaşamak pek olası değil. Zaten ben de, burada, nesnel olarak, yapım sürecinin teknik yönünü vermeye çalıştım gerisi izleyiciye bırakıldı.

FÜSUN ONUR 4 Ocak 2001

"PRELUDE" Music, is also a perceived process, with all our senses. Hard-soft, bright-dull, blue-red, hot-cold. According to its structural pattern, its physical reality, has density, volume, weight. These are the qualities, fantastically attributed, to music by Hands Drager and Jacques Handshin.

I, myself, when listen to music, I can almost touch it. I feel its softness or hardness. I can see its color. As if breathing, I can feel its upward or downward movement. I can perceive, the space, the music is expanding. I can see, whether, it goes with short steps or with fleeing movement, and I envy, its power, which, animates living energy. I think music has superiority to other arts. For this reason, I try to make soundless music.

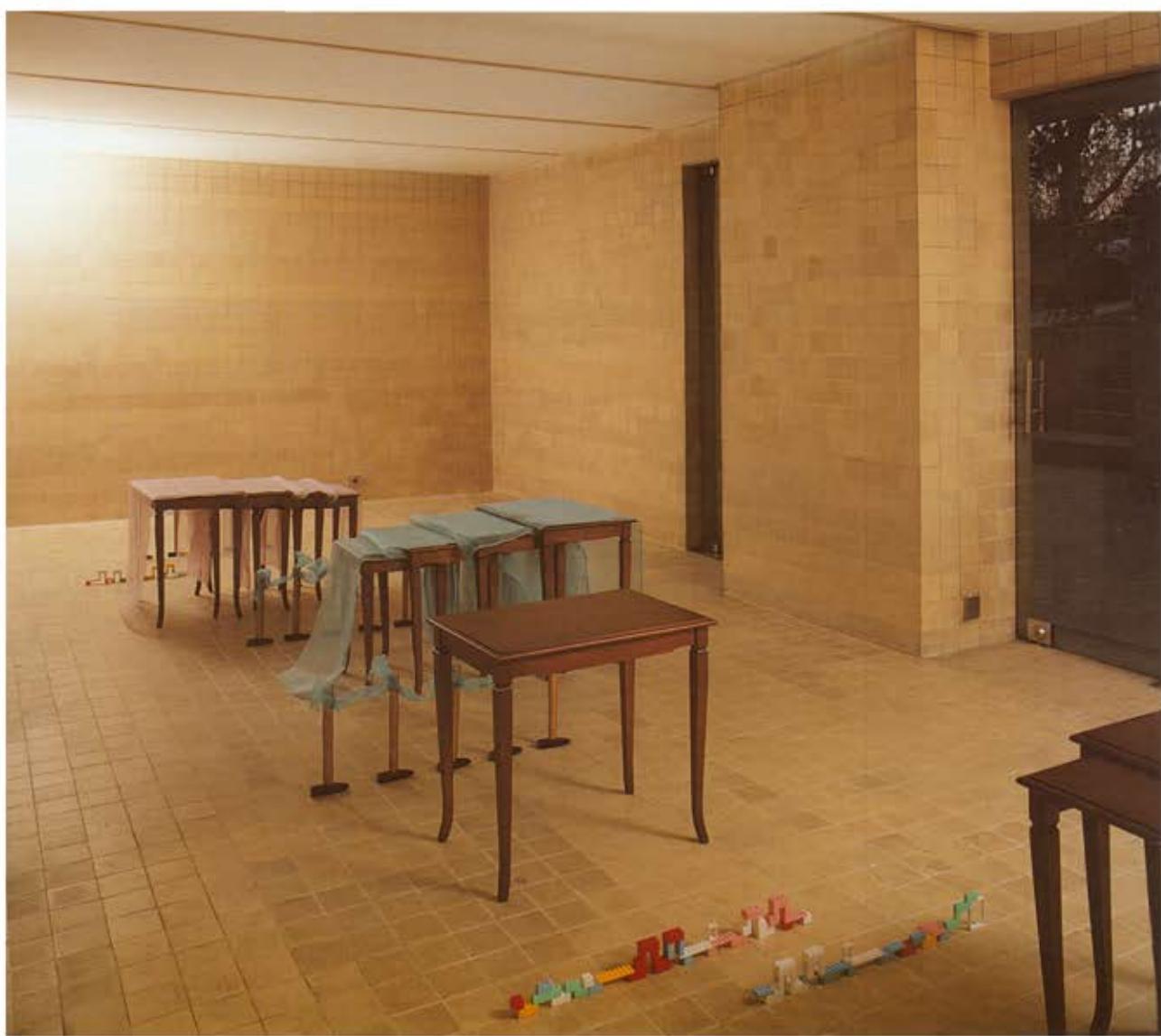
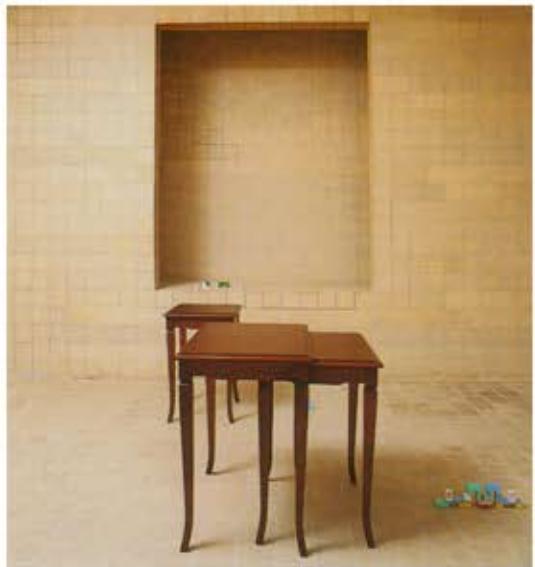
Music's raw material are notes. These notes, when alone, they don't mean anything. But, when with rhythm they are disciplined, they have significance. Tonal extension. My raw materials are, visualarts raw materials: Square, rectangle, dot, line, color, big form small forms. It is a rhythmic extention of forms. Taking daily used materials, I want to discipline them, and give them a meaning, they did not possess before. They are the elements I have chosen for this work.

If we approach "Prelude" as a soundless musical composition, the opening motive, starts with hesitation. The smallest unit in this piece are (legos) and they are unable to form a sentence yet. Then a big form table (zigon) comes. The little form forms follow him, and imitate him. Then the big form doubles, getting one under each other they extend. The little forms imitating the big forms do the same thing and expand. Then one big form (tak). Hammers interfere with little strokes, they follow each other.

Big forms get together (four of them) get bigger and blur. From left to right from right to left, from right to low, low to high they repeat and great chatters the hammers accompany them. The little form and three lonely hammers, it comes to finish.

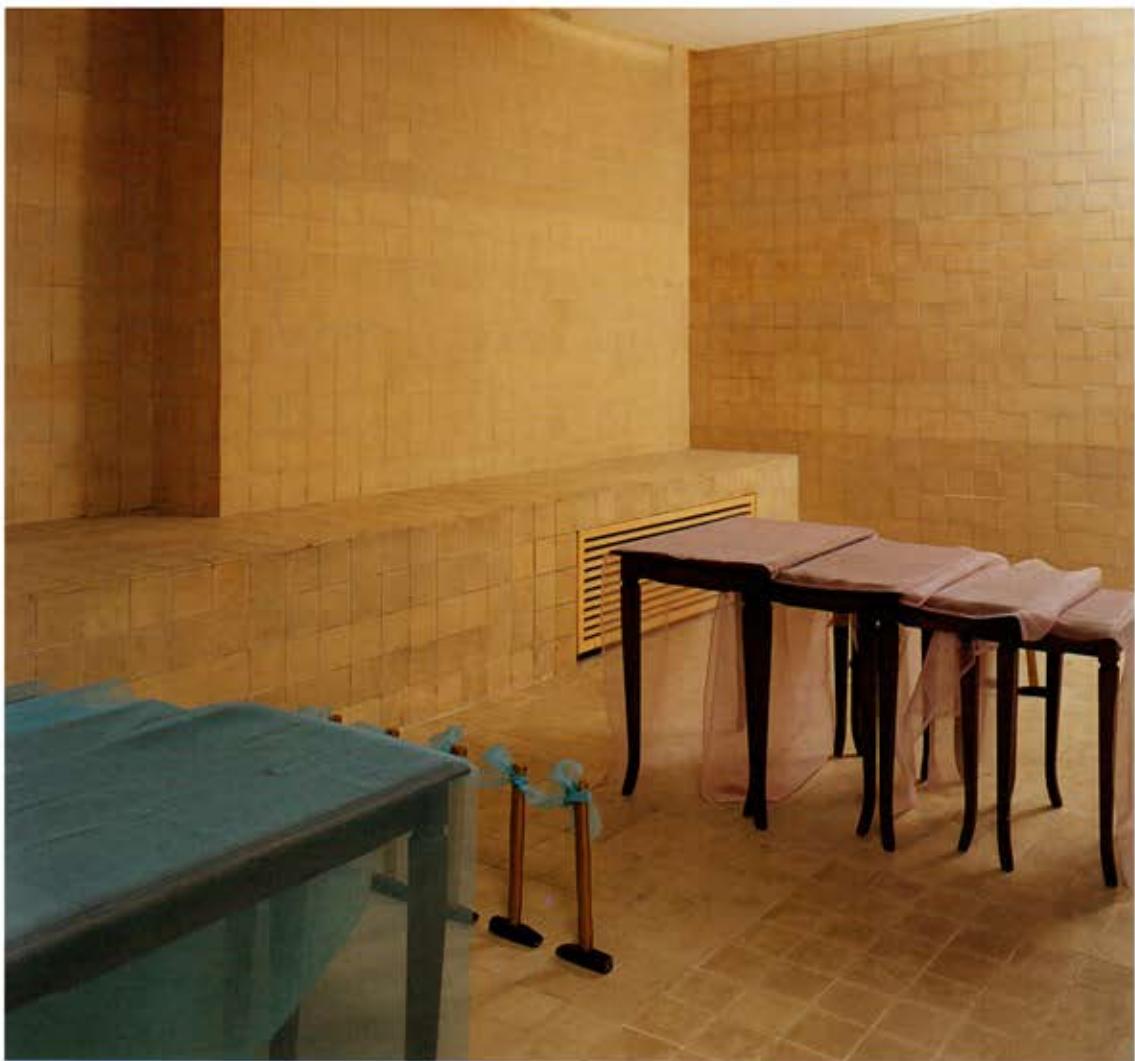
Because finished work is the aim of this composing process, it is almost impossible to relive the process once its over. Here I only wanted to give the technical aspect of this process, objectively. The nest is up to the viewers.

FÜSUN ONUR January 4, 2001

28 KASIM 2000 - 20 OCAK 2001

EYTAM CADDESİ 31/A MAÇKA 80200 İSTANBUL
TEL: (0212) 240 80 23 FAKS: (0212) 234 40 51

MUDO G MAÇKA SANAT GALERİSİ